

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/550/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114215239
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114215239.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Priehodu, sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej právnej veci navrhovateľa Quantum Credit a. s., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 47 248 980, v konaní právne zastúpený PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Tomášikova 23/C, Bratislava, IČO: 36 668 745, proti odporkyni N. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. W. XXX/X, W. W., o zaplatenie 288,49 € s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. 02. 2015, č.k. 14C 128/2014-35 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporkyni bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 5,62 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 26. 11. 2011 do zaplatenia istinu 44,29 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 26. 02. 2011 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Ostatných výrokov rozsudku okresného súdu sa krajský súd nedotýka.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 5,62 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 26. 11. 2011 do zaplatenia, istinu 44,29 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 26. 12. 2011 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Pokiaľ navrhovateľ žiadal priznať viac v prevyšujúcej časti návrh zamietol a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že nárok navrhovateľa bol dôvodný len čiastočne a to v časti nezaplatenej ceny služieb za mesiac november 2011 vo výške 5,62 € za mesiac december 2011 v sume 44,29 € s príslušenstvom. Pokiaľ zo strany navrhovateľa bola uplatnená aj zmluvná pokuta, tak súd vychádzal z toho, že v tejto časti nebol nárok navrhovateľa dôvodný, pretože dohoda o zmluvnej pokute nespĺňala náležitosti vyžadované u každého právneho úkonu v zmysle ust. § 37 Obč. zák., nakoľko jej formulácia v dodatku k zmluve o pripojení v bode 4 nespĺňala podmienky určitosti a preto neumožňovala posúdenie, porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie odporkyňa. Žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť vo výroku, v ktorom ju zaviazal k plneniu v prospech navrhovateľa. Podľa jej názoru vo vzťahu k navrhovateľovi nemá žiaden dlh, pretože dňa 26. 09. 2014 zaplatila sumu 401,11 €, čím podľa nej je pohľadávka v celom rozsahu uhradená. Žiadala uvedené okolnosti zohľadniť a navrhovateľovi nepriznať ani náhradu trov konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a tento v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 OSP v napadnutom výroku potvrdil.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 OSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odseku 2 až 7 § 213 OSP.

Z obsahu spisu vyplýva, že s predvolaním na pojednávanie okresného súdu bolo účastníkom konania doručené aj poučenie podľa § 120 ods. 4 OSP podľa ktorého sú účastníci konania povinní predložiť, alebo označiť všetky dôkazy, alebo skutočnosti skôr, ako vo veci bude vyhlásené skončenie dokazovania, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliadne. Tak navrhovateľ ako aj odporkyňa mali riadne doručené predvolanie na pojednávanie. Pojednávania okresného súdu v určenom termíne sa však nezúčastnili, pričom navrhovateľ a jeho právny zástupca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, odporkyňa svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Okresný súd preto správne konal v zmysle ust. § 101 ods. 2 OSP v neprítomnosti účastníkov konania a vo veci rozhodol.

Krajský súd mal za to, že na strane žiadneho z účastníkov konania procesným postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, pričom vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pretože do rozhodnutia okresného súdu a nariadeného pojednávania účastníci nedoložili žiadne také dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej.

V zmysle ust. § 219 ods. 1,2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu podaného odvolania odporkyne vyplýva, že táto napadla rozsudok okresného súd len vo výroku, v ktorom jej bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu s príslušenstvom. Do výroku, ktorým okresný súd návrh v prevyšujúcej časti zamietol a účastníkom nepriznal náhradu trov konania odvolanie zo strany odporkyne podané nebolo. V týchto výrokoch preto rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť a krajský súd rozsudok okresného súdu v týchto výrokoch preto nepreskúmaval.

Na základe podaného odvolania preskúmaval len rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým odporkyňa bola uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 5,62 € s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 26. 11. 2011 do zaplattenia a istinu 44,29 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 26. 12. 2011 do zaplattenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že podaným návrhom sa navrhovateľ proti odporkyni domáhal zaplattenia úhrady za poskytnutie telekomunikačných služieb a to na základe faktúry zo dňa 08. 11. 2011 na sumu 5,62 €, faktúry zo dňa 08. 12. 2011 na sumu 44,29 €. Okrem toho požadoval ešte zaplattenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 € na základe faktúry zo dňa 08. 11. 2012 za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o pripojení a dodatku k zmluve o pripojení.

Otázka zmluvnej pokuty však nie je predmetnom odvolacieho konania, pretože v tejto časti okresný súd návrh navrhovateľa zamietol, pričom tak odporkyňa ani navrhovateľ proti tomuto výroku rozsudku okresného súdu odvolanie nepodali.

V podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu sa navrhovateľka odvolávala na to, že má pohľadávky vo vzťahu k navrhovateľovi uhradené, pretože dňa 26. 09. 2014 dala príkaz na úhradu, pričom z jej účtu odišlo v jeho prospech 401,11 €. Aj keď odporkyňa v rámci odvolacieho konania predložila výpis z účtu v banke, tak z tohto nie je možné zistiť, akých pohľadávok navrhovateľa sa uvedená suma týka, teda nebolo možné identifikovať, či v poskytnutej sume je aj čiastka, na ktorú odporkyňa bola zaviazaná aj rozsudkom okresného súdu.

Pokiaľ odporkyňa vo vzťahu k navrhovateľovi poskytla finančné plnenie tak, ako tvrdí, tak vo vzťahu k navrhovateľovi musí preukázať aj identifikovať, ktoré platby sa týkajú pohľadávok navrhovateľa a za aké obdobie, teda či sú v nich zahrnuté aj faktúry, ktoré boli predmetom tohto súdneho konania. Ak toto nemohol odvolací súd identifikovať v rámci odvolacieho konania, môže tak urobiť odporkyňa vo vzťahu k navrhovateľovi odsúhlasením platieb a podľa toho zistiť, či pohľadávku uhradila, alebo nie. Ak by pohľadávku uhradila, tak potom by povinnosť, ktorá jej vyplýva z rozhodnutia okresného súdu, ktoré bolo predmetom odvolacieho konania nemusela splniť.

Krajský súd však vychádzal zo stavu v čase jeho rozhodovania a pokiaľ nemohol pohľadávky, ktoré boli predmetom tohto konania zidentifikovať s poskytnutou platbou zo strany odporkyne, tak mohol vychádzať len zo skutkového stavu, ktorý zistil aj okresný súd, že na základe vystavených faktúr pohľadávka navrhovateľa vo vzťahu k odporkyni existovala.

Za daných okolností preto nepovažoval krajský súd odvolanie odporkyne do napadnutého výroku za dôvodné a preto rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku v zmysle ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

V nenapadnutých výrokoch sa rozsudku okresného súdu krajský súd nedotkol.

V odvolacom konaní odporkyňa úspech nemala. Navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech. Náhradu trov odvolacieho konania si však neuplatnil. Navrhovateľovi by teda v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP patrila náhrada trov odvolacieho konania, avšak vzhľadom na to, že si žiadnu náhradu trov konania neuplatnil, tak krajský súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu tieto v odvolacom konaní nevznikli.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.